

odpověď, neb čas jest, abych zas se k Bohu navrátil. Hled, nyní na tvé vůli záleží počátek celého světa spasení, který jak ngjdtiv k tomu svolíš, ihned od věčné smrti vysvobozen bude. To ponížene od tebe žádá zarmoucený Adam se všemi svými bídnyma a z ráje vyhnanýma dětma, to také od tebe žádá Abraham a David se všemi svatými oci, kteří tvoji předkové a rodičové jsou a nyní v stnu smrti přebývati musí. Podobně také od tebe celý svět žádá, který před tebou na kolena kleká, a to sice ne bez přičiny, neb na tvém jedinkém slově záleží všechno potěšení bídnyh, vysvobození z žaláře vinnyh, spasení všech synů a dcer Adamových. O Panno, dej jen brzy odpovědi Rekní slovo, na které nebe i země i předpekli žádostivě očekáva, anobřz i král nade všemi králi svého svolení žádostivý jest, skrze které chce počátek světa učiniti. Dej tedy brzy odpověď ne mně, ale samému Bohu, promluv jedné slovíčko a přijmi Slovo věčné. Ejhle, ten, na kterého celý svět očekáva, stojí před dveřma tvýma, očekávaje, abys jemu otevřela, že chce k tobě vjít a z tebe lidské tělo na se vzít.⁽¹⁾ Z těch řečí svatého Bernarda snadno můžeme porozumět, kterak spasení naše na svolení Marie záleželo a jak jsme my ji mnoho povinni za to děkovati.

Naposledy když Maria tak mnoho času v takovém rozměšlení strávila a bedlivě rozvažovala, co v tak důležitě potřebě má činiti, přemohla ji naposledy boží láska a žádost lidského spasení, protož když slovo *fat*, staň se, chtěla od sebe dát, tu možně není vypraviti, s jakou pobožností, s jakou poníženosť a s jakou rezignací to učinila. Její oči byly plně slzi, její usta plna vzdychání, její srdce plně lásky a outřpnosti, její rozum plný božských myšlení, že ten svatý archanjel Gabriel se všemi anjely, kteří tu přítomni byli, její veliké pobožnosti dosti se nemohli nadiviti. Když tedy za dobrou chvíli tak laskavě plakala, složila své ruce křížem na prsy, hlavu svou hluboce k zemi sklonila a s tou největší poníženosť na zemi klečela a jemu tu žádostivou odpověď dala, řka: Ejhle, dívka Pane, staniz mi se podle slova svého. O slovo nesmírně hlubokosti o slovo velmi předivné! Neb v těch krásných slovech tak veliké ctnosti a dokonalosti jsou postřžené, že jich jazyku lidskému vysloviti možně není. Obzvláštně pak Maria Panna v té své odpovědi čtyry veliké ctnosti dokazala, které hodně jsou, aby zlatýma literami zaznamenané byly. První ctnost z nich byla poslušensť, když řekla: Ejhle. V kterémžto slovíčku tak silně Bohu v poslušensť se zakázala, jak jedno stvoření se může zakázati. Protož nikdy žádný člověk tak volného se neučinil pro Boha něco protivného trpěti, jako Maria volnou se učinila, když řekla to slovíčko: Ejhle. Druhá ctnost byla velika poníženosť, kterou na sobě ukázala, když řekla: Dívka Pane. Neb v ten čas tak hluboce se před Panem ponížila a zlehčovala, že žádné stvoření nikdy před Bohem tak málo o sobě nemesjšlelo a tak se potupilo jako Maria. Třetí ctnost byla dokonalá láska, kterou na sobě znati dala, když pravila: Staň mi se. Neb v ten čas obětavala své srdce, svou duši i celou sebe Bohu všemohoucímu, aby s ní činil, co se jeho svatě vůli líbí, a z pouhé lásky boží hotová byla všechno přijíti a srdce